ותערב לפניך עתירתנו

The following is recited within חזרת הש"ץ, the prayer leader's repetition of שמונה עשרה, in שלש רגלים, during משלש רגלים:

ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן. אנא, רחום, ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון עירך, וסדר העבודה לירושלים. ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. ברוך אתה י–י, שאותך לבדך ביראה נעבוד.

Several questions can be asked about those lines: Why is the הברכה התימת הברכה, the closing שאותך לבדך ביראה to המחזיר שכינתו לציון of the ברכה of the ממונה עשרה to ברכה? Why is the כרכה? Is there any other moment during our prayer services when a התימת הברכה is changed only during the prayer leader's repetition of שמונה עשרה?

The change in the text that comes before the ברכו, i.e.וברכה; i.e.וברכו עתירב לפניך עתירתנו, etc. does not pose a problem since it is not unusual to add wording (for example: ברכות to מונים) to שמונה לפיומים during the repetition of שמונה עשרה. Furthermore, had the הברכה been changed for the silent שמונה עשרה as well, it would pose no more of a problem than the changes we make to the ברכות of ברכות שמונה עשרה.

Let us add one more reason why this current practice in נוסה אשכנו is difficult to explain. A review of ancient סידורים discloses that in מנהג אשכנו, at first, the הברכה for the הברכה of was changed from: שאותך לבדך ביראה נעבוד to המחזיר שכינתו לציון and it was changed not only for the reader's repetition but for the silent שמונה עשרה was well:

מחזור וימרי סימן שמז׳ –תפילות של ראש השנה:

ברוך אתה ה' . . . כי אתה א-להים אמת. ודברך מלכינו אמת וקיים לעד. ברוך אתה י-י מלך על הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון: רצה וכו'. ותערב לפניך עתירתינו כעולה וכקרבן. אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים. ואתה ברחמים תחפוץ בנו ותרצינו. ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים כמאז. ושם נעבדך כימי עולם וכשנים קדמוניות. ב"א י-י שאותך לבדך ביראה נעבוד:

מחזור וימרי סימן שנא'–וזו היא תפילת ערבית שחרית ומנחה (ליום כיפור): ברוך אתה ה' . . . כי אתה א–להים אמת ודברך מלכינו אמת וקיים לעד. ב"א י–י מלך מוחל וסולה לעוונותינו ולעוונות עמך בית ישר' מעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש ישר' ויום הכיפורים: . . . .רצה י-י א-להינו בעמך ישר' ובתפילתם והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפילתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישר' עמך ותערב לפניך עתירתינו כעולה וכקרבן אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים ואתה ברחמים תחפוץ בנים ותרצינו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים כמאז. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות ב"א י-י שאותך לבדך ביראה נעבוד.

Moreover, according to the מחזור ויטרי, the paragraph of ותערב לפניך עתירתינו כעולה the אמחזור, the paragraph of חתימת הברכה was part of the חתימת הברכה even on weekdays while the חתימת הברכה remained בינתו לציון:

מחזור וימרי סימן פמ'–רצה י–י א–להינו בעמך ישר' ובתפילתם והשב העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל ותפילתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישר' עמך. ואתה ברחמים תחפץ בנו ותרצינו. ותערב לפניך עתירתינו כעולה וכקרבן אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים ואתה ברחמים תחפוץ בנו ותרצינו. (כאן או' יעלה ויבא): ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים כמאז בא"י המחזיר שכינתו לציון:

is the only דום that continues to include some of the wording of the ברכה as presented by the מחזור ויטרי:

נוסח רומניה– רצה י–י א–להינו בעמך ישר׳ ובתפילתם שעה ו<u>השב עבודת כהנים</u> לדביר ביתך ואישי ישראל <u>בעבודתם</u> ותפילתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת כל עמך בית ישראל בימנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים כמאז <u>וכשנים</u> קדמוניות בא״י המחזיר שכינתו לציון:

From what source did the מחזור וימרי borrow the wording of:

ותערב לפניך עתירתינו כעולה וכקרבן אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים?

Since מנהג ארץ ישראל, we should begin by testing the premise that the מנהג ארץ ישראל borrowed the wording from מנהג ארץ מהוור וימרי borrowed the wording from מנהג ארץ שראל. However, the wording of the ברכה of רצה מרץ ישראל in רצה does not appear

^{1.} One editor of an edition of the מחזור ויטרי points out that only one handwritten manuscript of the מחזור ויטרי includes the lines that begin שמונה עשרה as part of the ברכה within the weekday ממונה עשרה. The version of the ברכה presented herein was taken from the Bar Ilan Digital Library. The sources that will be cited below seem to support the version of the ברכה found in the Bar Ilan Digital Library.

להבין את התפלה

to match the wording of the מחזור ויטרי. Professor Uri Ehrlich in two articles published in the journal: מחזור ויטרי (Volume 18, page 21 and Volume 19, pages 18-22), presents the wording of the מנהג ארץ ישראל as being the following:

רצה י–י א–להינו ושכון בציון מהרה יעבדוך עבדיך ובירושלים נשתחוה לך. בא"י שאותך ביראה נעבוד.

Other than sharing the חתימת הברכה, the ברכה of רצה in מהוג ארץ ישראל in מנהג ארץ ישראל does not match the wording of the מהוגר found in the מחזור ויטרי. Before we dismiss מהוור ויטרי as the possible source for the ברכה found in the ארץ ישראל, we need to examine a fragment from the Cairo Geniza that Professor Mordechai Margulies includes on page 'הלכות ארץ ישראל מן הגניזה:

שמונה עשרה מעין ברכה אחת

ברוך אתה י-י, א-להינו וא-להי אבותינו, א-להי אברהם, א-להי יצחק, וא-להי יעקב,
הא-ל הגדול הגבור והנורא, א-ל עליון, קונה שמים וארץ מגן עזרינו ומחיה מתים נקדש
בצדקה חונינו דיעה ורצה תשובתינו סלח לעונינו ומחול לחמאתינו. ותגאלינו מיד עדינה
ותרפא חלאינו ותברך שנותינו ותקבץ נדוחינו ותשפטינו בחסד וברחמים ותכניע קמינו כי
אתה מובמח כל קצוי ארץ ומנוס לצדיקים ותבנה את ירושלים עירך בקרוב ושם נעבדך ושם
תשמע תפילתנו אנא רחם רחם עלינו ברחמיך הרבים מהרה השב שכינתך לציון וסדרי
עבודתך לירושלים עירך ואתה בחרת בנו ותדע כי אתה מוב וממיב לכל ותפרוש עלינו

When you study this version of אחת מעין ברכה מעין ברכה, an abridged version of שמונה עשרה, (in שמונה בבל a similar prayer begins with the word: אמונה עשרה and is known by that name), you notice that most of the שמונה עשרה of ממונה משונה עשרה are reduced to two words, i.e מחונה ברכה ורצה תשובתינו, חונינו דיעה for that ברכה, the composer left undisturbed a significant number of words that appear as part of the ברכה within the ימחוור וימרי

אנא רחם רחם עלינו ברחמיך הרבים מהרה השב שכינתך לציון וסדרי עבודתך לירושלים עירך.

Why? The following may provide an explanation:

מדרש תהלים (בובר) מזמור יז–תני ר' שמעון בן יוחי משל לאחד שהיה מכה את בנו, ולא היה יודע הבן על מה הוא מוכה, לאחר שהכהו אמר לו לך ועשה דבר פלוני שצויתיך היום כמה ימים ולא השגחת בי, כך כל אותן אלפים שנפלו במלחמה בימי דוד, לא נפלו אלא על שלא תבעו בנין בית המקדש, והלא דברים קל וחומר, ומה אם אלו שלא היה בית המקדש ביניהם, ולא נחרב בימיהם, נעשה להם כך, ונענשו על שלא תבעו אותו, אנו שחרב בימינו, ואין אנו מתאבלים עליו, ולא נבקש עליו רחמים על אחת כמה וכמה, לפיכך התקינו חסידים הראשונים שיהיו מתפללים שלש תפלות בכל יום, והתקינו בו אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים, ותקנו בונה ירושלים ברכה בפני עצמה בתפלה, ובברכת המזון, כיון שראה דוד כך, אמר אם נפלתי ביד שונאי היו מפילים אותי בחרב, אבל הקדוש ברוך הוא רחמיו רבים, לכך נאמר מלפניך משפטי יצא.

Translation: Rabbi Shimon Bar Yochai taught: This is similar to the case of a father beating his son under circumstances in which the son does not understand why he is being punished. After completing the beating, the father says to the son: go and do the act that I asked you to perform several days ago that you never carried out. That parable explains why G-d allowed thousands of King David's troops to die in battle. They were killed because they did not seek to build the Beis Hamikdash. Let us put forth the following a fortiori argument. The followers of King David did not live in era when the Beis Hamikdash stood nor did they live in era in which the Beis Hamikdash was in a state of destruction; yet they were afflicted in this manner and were punished because they did not seek to build the Beis Hamikdash. We who live in the period after the destruction of the Beis Hamikdash, while it lies in ruins, who do not adequately mourn its destruction and who do not ask G-d compassionately to rebuild it, are we not exposing ourselves to a similar type of punishment? That explains why the earliest righteous men who prayed to G-d three times a day included within that prayer the words: Compassionate One, through Your vast mercy return Your presence to Tzion and the order of sacrifices to Yerushalayim. In addition, they composed the Bracha of Boneh Yerushalayim as a separate Bracha in Shemona Esrei and in Birkas Hamazone. When King David saw how his followers were killed, he said: had I fallen among my enemies, they surely would have smitten me with a sword but G-d, in his mercy, allowed me to live. That is why King David continued with with the words: from in front of You, my judgment will be issued.

The conclusion we can reach from this מדרש, authored in ארץ ישראל, is that at some point in ארץ ישראל, the words: אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר אושלים, the words: אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר מחזור לירושלים were a part of the הצה and that wording served as the model for the wording of the ברכה as presented by the מחזור ויטרי שוור ויטרי וויטרי האוור וויטרי וויטרי האוור ויטרי האוור וויטרי האוור וויטרי האוור וויטרי האוור וויטרי האוור וויטרי האוור וויטרי ווויטרי וויטרי ווייטרי וויטרי וויטרי וויטרי וויטרי וויטרי וויטרי וויטרי וויטרי וויטר

Let us return to our original questions and try to answer them on behalf of the מחזור וימרי.
Why is the המחזיר, the closing ברכה of the ברכה of גרבה, changed from המחזיר to יום ביפור משנתו לציון on משנתו משותך לבדך ביראה נעבוד Since the

להבין את התפלה

and for its repetition, he can present the same answer that is given for why we change the התימת התימת of ברכה of בשלום of הברבה משנה מחוד המברך את עמו ישראל בשלום of הברבה; i.e. we want to return to the original forms of the ברבה on ברבה and יום כיפור.

It is not clear when the practice began to recite ותערב and the הברכה of שאותך of משאותך only during the prayer leader's repetition of רוקה. The דוקה provides the following:

פירושי סידור התפילה לרוקח [סא] רצה עמוד שמט – [סא] רצה–בי"ט אומרים שאותך לבדך ביראה נעבוד.

Translation: On Yom Tov, we conclude the Bracha of Ritzei with the following words: Sh'Oscha Levadcha B'Yira Na'Avod.

From the statement of the רצה , it appears that the התימת ברכה was changed in the silent ממונה עשרה as well as in its repetition. The same can be said for the following source:

ספר מהרי"ל (מנהגים) הלכות תפילת יום מוב –[ה] נוהגין לומר ביום מוב ותערב דוקא למוסף ולא ליוצר, וכן בתשב"ץ. בכל רגלים בפני מהר"י סג"ל הולכים הכהנים לדוכן ליוצר כמו במוסף, ולא ידעתי מאין המנהג ששוב ראיתי באלו ארצות כלל אינן עולין רק במוסף.

Translation: It is our custom on Yom Tov to include in the Bracha of Ritzei the following words: V'Sa'Arav, etc., specifically in Tefilas Mussaf and not in Tefilas Shacharis; that is how it is presented in the Tashbetz. The Maharil followed the practice of having the Kohanim recite Birkas Kohanim on Yom Tov during both Tefilas Mussaf and Terfilas Shacharis. I do not know the basis for the Maharil's practice. In this locale, the Kohanim recite Birkas Kohanim on Yom Tov only during Tefilas Mussaf.

The following source is one of the earliest to tie the recital of the paragraph of ותערב to שמונה עשרה and to limit the recital of the paragraph to the repetition of שמונה עשרה:

מפר המנהגים (מירנא) חג הפסח– מוסף [מתפללין] בלחש ומפני חמאינו וכו' . . . . קודם רצה עולין הכהנים לדוכן. וש"צ אומר ברצה ותערב לפניך וכו' ושם נעבדך וכו' עד להודות.

Translation: In the silent Shemona Esrei of Mussaf on Yom Tov, we recite: Oo'Mipnei Chat'Ainu... before the prayer leader opens the Bracha of Ritzei, the Kohanim approach the front of the synagogue. During the repetition of Shemona Esrei, the prayer leader includes in the Bracha of Ritzei the words that begin: V'Sa'Arav Li'Fanecha, etc. V'Shom Na'Avadcha etc. until L'Hodos.

Perhaps the following note found in many Ashkenazic מידורים beginning with the 1700's can provide an answer to the most difficult of our questions: why is the רצה of סונה עשרה changed only during the repetition of שמונה עשרה?

ובמקום שאין כהנים אין אומר החזן ותערב וכו'

Translation: In a synagogue in which no Kohanim are present, the prayer leader does not recite V'Se'Erav, etc.

שאותך and the words: שאותך and the words: ברכת כהנים and the words: לבדך ביראה נעבור . However, in present day Israel, where in many places ברכת כהנים is recited every day or at least on שבת even among Ashkenazim, we do not find that they change the המחזיר שבינתו לציון from רצה from מאותך סדר הברכה to המחזיר שבינתו לציון.

^{2.} I can attest to the fact that I was paid \$75.00 in 1973 to be present at the Old Vilna Synagogue in downtown Boston on אום ביפור and יום ביפור in order to recite ברבת בהנים on behalf of the congregation.